

ASSOCIACIÓ
CRISTIANISME AL SEGLE XXI

Circular 30

Abril 2010

INTRODUCCIÓ

Passats el VI Congrés de la nostra Associació, i a punt de distribuir-se el llibre que comprèn totes les ponències i intervencions, així com les conclusions, i després de l'Assemblea anyal i altres activitats en les que hem participat, tenim motius i materials suficients per a justificar l'edició d'aquesta circular. En primer lloc, ens referirem a aquells actes o activitats en els que encara tenim la possibilitat de participar-hi tots els socis; en una segona part, trobareu un resum de tot el que hem fet d'ençà la circular anterior, i finalment, us oferim un resum de les activitats participatives de “*Redes Cristianas*”, associació de la que la nostra associació és membre.

I

ACTES IMMEDIATS

VI CONGRÉS DE CRISTIANISME AL SEGLE XXI

Editorial Claret edita amb el títol “LLIBERTAT RELIGIOSA EN UN ESTAT LAIC” el llibre que conté totes les ponències, col.laboracions i intervencions així com les conclusions del nostre VI Congrés. Es farà la presentació el dia 20 del proper mes de maig, a dos quarts de vuit del vespre, a la “Sala Pere Casaldàliga”, ubicada en el domicili de la pròpia editorial, carrer Roger de Llúria número 5.

Al final de l'acte, es farà el lliurament dels exemplars a tots els Congressistes que l'havien encarregat i pagat, amb el benentès que aquells que no assisteixin a l'acte el rebran oportunament en el domicili que varen indicar al fer la comanda. També, qui no l'havia encomanat podrà adquirir-ne exemplars al preu de 17 €

Ja no cal dir que tots estem convidats a l'acte.

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

ESGLÉSIA EVANGÈLICA ESPANYOLA

CRISTIANISME AL SEGLE XXI s'ha adherit al manifest "[IGLESIA EVANGÉLICA ESPAÑOLA](#)" que posa en coneixement de l'opinió pública la situació dels pastors protestants i de les seves vídues en no ser reconegut pel govern d'Espanya EL SEU DRET a cobrar la corresponent pensió per jubilació. [Us convidem a adherir-vos-hi.](#)

UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU (UCE)

Un any més la nostra Associació participarà a la Universitat Catalana d'Estiu, a Prada del Conflent.

La inauguració de l'edició d'enguany tindrà lloc el dilluns dia 16 d'agost, i la nostra participació es farà el dia 17. També informem que el dia 18 "Església Plural" farà la seva.

Resum de l'aportació de "Cristianisme al segle XXI":

Tema: LA DEMOCRÀCIA ECONÒMICA: Una alternativa al capitalisme des de la ciutadania.

Reflexió teòrica (matí): crítica al capitalisme des de les teories de la justícia (Filosofia Política) i proposta de model econòmic de socialisme de mercat (Democràcia Econòmica de David Schweickart).

Presentaran: **Luca Gervasoni i Vila**, llicenciat en Ciències Polítiques i de l'Administració per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona i director del Programa de Construcció de Pau i Noviolència Activa del Centre per a la Innovació Social (NOVA), i **Elvira Durán i Costell**, llicenciada en Filosofia i membre del *Projecte Democràcia Econòmica* i del Centre d'Estudis *Cristianisme i Justícia*.

Idea de fons: Si el capitalisme és incompatible amb una visió mínimament robusta de la justícia, aleshores l'exercici d'imaginar un sistema alternatiu sembla justificat i fins i tot necessari. Una possible alternativa és la "Democràcia Econòmica" de Scweickart. Es tracta d'utilitzar-la només com un exemple de sistema de socialisme de mercat –de sistema de mercat no capitalista-, més que no com l'opció per la qual necessàriament apostar. Es tracta només de permetre que la imaginació visualitzi per on poden anar els trets d'un sistema econòmic alternatiu i quins serien els seus avantatges.

Sessió d'experiències (tarda): taula rodona sobre realitats que tenen una certa afinitat amb la lògica de la "Democràcia econòmica" (cooperativisme, banca ètica, consum responsable, ...).

L'aportació de l'associació 'Església Plural', el dia 18, girarà entorn del títol "**Canviar la consciència per canviar la societat. Aportació des del cristianisme per uns compromisos ètics prioritaris per acarar els reptes socials**", amb tres ponències: 1) "Consciència i ètica. El compromís ètic de Jesús"; 2) "Compromís a favor d'una cultura de la no violència i de respecte a la vida. Compromís a favor d'una cultura de la solidaritat i d'un ordre econòmic just." 3) "Compromís a favor d'una cultura de la tolerància i un estil de vida honest i verídic", i una taula rodona partint de l'interrogant: És possible un nou ordre social fonamentat en una ètica mundial?

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

Si teniu interès en participar-hi, sigui a tot el curs del 16 al 24 d'agost, ambdós inclosos, sigui només a tots els actes citats o només a alguns d'ells, podeu contactar amb en Jaume Busquets, telefonant al núm. 93.417.60.73 o per mitjà de l'e-mail jbusquetsmensa@gmail.com.

ESPAI OBERT

Recordareu que els amics d'ESPAI OBERT, col·lectiu vinculat a Cristianisme Segle XXI a través del Centre Eiximenis, ens feren arribar en el seu dia la programació de les trobades per aquest curs, centrades sobre els diferents aspectes de la crisi global en què estem immersos amb el títol "LA CRISI, una oportunitat de canvi".

Les dues darreres són:

El 17 d'abril, a càrrec de Teresa Guardans, Dra. en Humanitats, professora CETR., sobre "L'educació davant el nou escenari". i finalment el 29 de maig, Francisco Fernández Buey, catedràtic Filosofia Moral UPF, parlarà sobre "Valors emergents".

Des de Cristianisme Segle XXI us invitem a assistir-hi.

II

QUÈ HEM FET

VI CONGRÉS DE "CRISTIANISME AL SEGLE XXI"

Els dies 14 i 15 de novembre vàrem celebrar el nostre VI Congrés sobre el tema "Llibertat religiosa en un estat laic" amb la participació de més de 250 congressistes, i del que en varen sortir les següents

CONCLUSIONS:

1. La llibertat religiosa en un Estat laic cal plantejar-la en un context cultural nou que es caracteritza per la pluralitat religiosa de la societat, el caràcter obert i democràtic de l'Estat i la mobilitat i globalització de les cultures. Es tracta doncs, d'un plantejament nou per les característiques que l'envolten, tot i que cal situar les seves bases conceptuals a l'inici de l'Edat Moderna amb el descobriment del mètode experimental i que foren formalment proposades a l'època històrica coneguda com Il·lustració.
2. La proclamació de la llibertat religiosa és el corol·lari d'una concepció de la persona i del reconeixement dels seus drets que també neix en la Il·lustració, però que té arrels parcials clàssiques, i que en el món catòlic va ser oficialment reconeguda com a dret fonamental en el Concili Vaticà II. Cal tenir present que sense una franca acceptació del dret personal a la llibertat religiosa no es pot fer un plantejament clar dels drets socials de les religions en un Estat laic. La resistència més o menys larvada a l'acceptació del dret personal a la llibertat religiosa porta a una actitud que sempre acaba conduint a un plantejament ple de reserves i restriccions.
3. L'acceptació de la llibertat religiosa en un Estat laic no significa que s'hagin de negar o obviar les connexions que tota societat té amb les tradicions espirituals o culturals, creients o no creients, que han acompanyat la seva història. Cada societat podrà donar lloc a situacions de laïcitat diferents, connectades amb la seva història, i cal reconèixer-les sense fer-hi escarafalls.
4. El plantejament de la llibertat religiosa en les societats modernes respon a una filosofia pràctica que pot enriquir l'experiència personal i la vida social. Efectivament no es pot menysprear la possible aportació de les religions en l'estímul de valors individuals, com coherència, integritat, justícia o igualtat. I tampoc en la construcció d'una ètica cívica que impulsi un humanisme integral, faci

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

present la complexitat en les relacions humanes, garanteixi el diàleg i faciliti la convivència harmònica entre les persones i col·lectius, més enllà de la tècnica, dels vigents valors del mercat o d'una simple coexistència resignada. Finalment les religions poden aportar a la consciència civil el principi que els últims, els exclosos socials, són el punt de partida des del qual és possible interpretar la història com a procés de salvació.

5. A l'arrel religiosa de tota aquesta qüestió cal que hi hagi una acceptació de la transcendència religiosa entesa d'una forma oberta i inclusiva. Altrament la llibertat religiosa sempre acaba plantejada com un mal menor que impedeix entendre-la com un enriquiment.
6. En la societat catalana, en particular, cal fer un esforç per a plantejar la llibertat religiosa més enllà de les picabaralles del clericalisme i l'anticlericalisme que acaba situant el debat en un clima asfixiant, vuitcentista i enxiquidor. Aquest repte és dirigit per igual a les autoritats civils i a les religioses.
7. Malgrat que l'Estat hagi de plantejar la seva gestió social com una tasca no confessional, hom debat avui si l'Estat pot ignorar com si no fos de la seva pertinença, la realitat de les religions. Moltes persones creuen que les religions tenen aportacions específiques a fer a les societats en alguns aspectes que l'Estat com a tal no pot resoldre com

la justificació d'algunes exigències ètiques que van més enllà dels acords democràtics;
la reparació de contenciosos històrics relacionats amb greuges, com la reparació d'injustícies;
el tracte discriminatori a les diferents confessions;
la reconciliació i el perdó;
l'escolta de situacions personals que se situen més enllà de l'ordenament jurídic de l'Estat.

8. Pel que fa a les relacions Església-Estat creiem que cal mantenir la postura de l'Associació Cristianisme al Segle XXI en el rebuig dels pactes concordataris entre la Santa Seu i l'Estat, rebuig que comporta la petició que l'Estat (poders executiu o legislatiu) denunciï unilateralment el model concordatari existent. Postura exposada en el llibre, impulsat per l'Associació del professor Santiago J.Castellà "els acords concordataris entre Espanya i la Santa Seu".

ASSEMBLEA ANUAL

Va tenir lloc el dia 27 de novembre, precedida d'una conferència a càrrec del pare claretià Pere Codina, sobre la imposició del catecisme promulgat per la Conferència Episcopal Espanyola, i assumit pels bisbes de Catalunya sense cap consideració a les experiències estudiades i viscudes aquí. L'Assemblea va aprovar per unanimitat l'acta de l'Assemblea anterior, la memòria que ja vàrem transcriure en la circular anterior, comptes de l'últim exercici i pressupost de l'actual, i va nomenar membre de la Junta Directiva pel termini que prescriuen els Estatuts a Joël Cortès i Casals, laic amb gran interès per l'ecumenisme entre les Esglésies Protestants i entre aquestes i l'Església Catòlica, president de la Comissió Permanent de la "Iglesia Evangèlica Española", i que ha estat al capdavant del "LXXIII Sínodo de la IEE" celebrat a Barcelona els dies 19-21 d'octubre de 2009.

FÒRUM SOCIAL CATALÀ

El Fòrum Social Català (FSCat) és un espai de trobada obert, divers, plural, no confessional, no governamental i no partidari. És un espai d'intercanvi d'experiències, de debat, de mobilització i d'articulació d'entitats i de moviments socials.

Tal com havíem anunciat, Cristianisme al segle XXI va participar, el dia 30 de gener de 2010, en una taula rodona sobre la laïcitat en la que van participar Josep M. Gasch, Sefa Amell i Joël Cortès.

Resum de l'aportació de Sefa Amell:

La laïcitat i la discriminació de les dones

En una democràcia laica, ¿es pot acceptar que les confessions religioses, en la seva vida interna, facin discriminació per raó del sexe i siguin l'excepció permesa dins la societat, practicant un sexisme religiós?

- Aquesta és una pregunta que apareguda a *Les réseaux des Parvís*,(1) revista editada a París, en una edició monogràfica que porta el títol: *la laïcité*.
- Si mirem al nostre voltant trobarem exemples ben palesos de discriminació de les dones en totes les confessions religioses, excepció feta d'algunes esglésies protestants que es regeixen per un sistema democràtic.
- Perquè sembla que la qüestió del sexisme dins les religions sigui un tema menor, que no afecta l'íntegres general.
- Ens podem preguntar també quines són les raons d'un silenci que està instal·lat còmodament al si de les tres religions monoteistes, i senyalo aquestes, perquè són les més properes i coneixem millor i a més són les que congreguen una gran majoria de la població mundial.
- Es tracta, al meu entendre, d'una posició interessada que no pretén canviar ni els fonaments patriarcals, ni la seva influència actual en el món, a desgrat del clam, ofegat, de moltes dones practicants d'aquestes religions, on saben que no tenen cap possibilitat d'influir en la doctrina religiosa de la mateixa religió que estant sostenint amb el seu esforç i treball. En general la societat es manté al marge de les actuacions dins les religions, potser en nom de la laïcitat, i tanquen els ulls per no veure discriminacions flagrants que les mateixes religions mantenen respecte de les seves dones fidels.
- El que es fa amb les religions sobrevingudes és anatemitzar les seves dones que vesteixen diferent del que és habitual en el país d'arribada, amb la qual cosa aquestes doblen el seu problema de marginació: a casa i fora de casa. Un temps prudencial d'espera per a l'adaptació és necessari, sempre i quan no s'instrumentalitzï la vestimenta com a arma identitària, que és el que passa de vegades.
- Patriarcat, androcentrisme i poder sagrat. No és cap secret que la formació del pensament monoteista de les tres religions esmentades es va estructurar en contextos patriarcals al voltant de la centralitat del masculí pres com a model i norma de l'humà. Aquesta estructura androcèntrica s'ha perpetuat durant segles i continua vigent.
- La crítica moderna, sobretot la feminista, reclama una revisió a fons d'aquesta situació injusta que se sustenta en hipòtesis i conceptes de primàcia masculina, de vegades pretesament científiques que en alguns moments de la història han apel·lat a la biologia, l'ètica o la filosofia quan no als textos sagrats.
- Aquests textos que considerem fundacionals, ja van ser escrits sota dels prejudicis patriarcals, però avui són, en part, superats per les constatacions aportades per la ciència i els estudis acurats de biblistes i sovint per l'arqueologia.
- Parlem de textos majoritàriament simbòlics. El simbolisme sempre conté una part de realitat que roman present en el relat, però que agafats al peu de la lletra poden esdevenir tergiversacions del mateix text.

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

- Els responsables clericals de les tres religions del llibre no s'hi pensen gaire quan recorden, de paraula o amb fets, l'anomenada "inferioritat congènita" femenina que ha conduït a elegir l'Home com a mesura, i per això mateix a suposar en D* una essència i una forma masculina.
- Tota l'estructura androcèntrica de les religions queda ordenada i avalada per la pràctica de ritus, formes litúrgiques i tradicions seculars on el baró és el protagonista i ocupa la presidència, acompanyat amb la lectura de textos on predomina un pensament i un llenguatge masculí i des del masculí. D'aquesta manera cada dia es renova visiblement la inferioritat de les dones, primordialment per la seva invisibilitat en els moments de màxim fervor religiós: les cerimònies litúrgiques.
- La primacia del masculí justifica la jerarquització dels sexes i la sacralització del baró. Pau VI, 1976, va dir que *un baró, per indigne que sigui, pot ser icona del rostre de Crist*, mentre que una dona pel fet de ser dona, mai podrà representar Crist (2). Aquesta doctrina ha estat recollida pels papes següents i constitueix actualment la base on es recolza la impossibilitat de les dones de l'església catòlica per accedir als ministeris ordenats.
- Així els ritus religiosos es consideren sagrats i els seu ministres, sempre de gènere masculí, també, amb la qual cosa les dones queden sempre de segon rengle, en un estadi inferior de submissió i d'obediència, amb l'agreujant que es considera "natural" i voluntat de D* aquesta qualificació entre homes i dones. Portat a l'extrem, s'ha dit que les dones són éssers **naturals**. Sembla que es troben més a prop de la natura mentre els homes són tinguts per **sagrats** perquè, es diu, s'assemblen més a D*. Amb aquest raonament als barons els queda perdonat el fet de dominar les dones (3).

¹ Reseaux= xarxes; Parvís= plaça de l'església

² Jesús era un baró, però quan parlem de Crist volem dir que ha transcendit el seu estadi humà i ha deixat de ser baró.

³ Anne Primavesi, *Del Apocalipsis al Génesis*, Herder 1995.

Resum de l'aportació de Joël Cortès:

La meva és una experiència de fe, la d'un protestant que va créixer en l'ambient hostil del "nacionalcatolicisme". Sota un règim de pretesa tolerància, vaig viure tot un reguitzell de vexacions d'uns pretesos "pastors" de l'església dominant, en un fenomen assimilable al laïcisme pel que fa a les intencions i resultats d'anorrear el qui pensa i confessa la fe d'una manera diferent. És un període que el podria etiquetar com la vida d'un *reformat* en el país de la *contrareforma*.

El resultat de tot plegat va provocar en mi i en tots els que érem protestants, per dir-ho de manera resumida, dos tipus d'efectes, un de clarament negatiu i un altre de positiu. El negatiu és la reclusió de la nostra fe en un àmbit privat, en les nostres comunitats i en els nostres temples (quan la tolerància del règim ens els va permetre obrir). Va ser una reclusió i la recerca d'un refugi en el ghetto, això va provocar un aïllament forçat que encara ara després de molts anys ha deixat senyals en la vida de molts creients.

El positiu és el reforçament d'un esperit de resistència i d'enfortiment de la fe davant de l'agressió d'una societat tant civil com a religiosa, ja que fins i tot els més "laics" estaven impregnats de la ideologia dominant.

Quan parlem simplement de *laïcitat*, de manera automàtica, quasi com un ressort, sorgeixen dues paraules: *la tolerància i el respecte*. Són clarament dues paraules "trampa", les dues en el fons són emprades per dir. "*bé, jo admeto la teva existència i et respecte, però tu allà i jo aquí*". En una paraula, tenen un rerefons que empeny cap a l'aïllament, sincerament penso que es tracta d'una actitud vital molt propera al *laïcisme*.

Cadascú de nosaltres el que busca, des de la seva creença, és un sol objectiu, sobre el qual fàcilment ens podríem posar d'acord, i no és altre que la "recerca d'un món millor". En paraules de la magnífica ponència pronunciada per la Begoña Román (1), "*la necessitat considera la pluralitat religiosa com una oferta múltiple de concepcions sobre la vida bona*". Es tracta de la recerca d'una vida plena, de felicitat per tots els éssers humans, la recerca de la justícia per a tothom.

Això no es pot fer de cap manera des de l'aïllament, no podem construir un món més just si no

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

construïm ponts de diàleg entre tots plegats, i no els construïrem mai des de la radicalització de les nostres creences. Podríem citar multitud d'exemples en la història de cadascú de nosaltres, per citar-ne tan sols uns exemples: des de l'esperit de les croades, a les concepcions de la Yihad islàmica en part del món islàmic, o a les concepcions del moviment *neoon* als EUA.

L'arrel de totes aquestes manifestacions radicals no és altra que la pèrdua dels orígens, de l'esperit primigeni de cada confessió o creença. Senzillament, no podem construir res de profit sinó tornem a l'origen de la nostra fe: Moltes esglésies cristianes i els seus fidels continuen fent prevaldre criteris ancorats en dogmatismes, oblidant l'esperit primigeni dels seus orígens: La discriminació dels homosexuals, de les dones, intoleràncies encara davant del divorci, un tancament absolut davant de la interrupció de l'embaràs, el no acceptar formes de família diferents de les tradicionals, són alguns dels exemples de radicalització i d'intolerància.

i per fer aquesta tasca, creients i no creients trobarem el *lloc comú*, si uns i altres, tornem als orígens de les nostres *fes* que no són altres que "escollir el bé i rebutjar el mal". És el combat que tots hem de fer contra l'egoisme, la violència, la pobresa, l'exclusió social i la construcció d'un món millor.

El darrer sentit de tot plegat.

Totes les creences (i aquí incloc religiosos, agnòstics, ateus..) tenen una cosmovisió, que en el fons pretén ser una resposta a quin és el sentit de la vida.

L'acostament a l'altre entès com un enriquiment, disposats a rebre i a donar... a créixer junts, encara que partim de perspectives que semblen allunyades. Segur que en el fons hi ha un lloc de col·laboració i d'entesa sobre una gran qüestió: per escollir la vida enfront de la mort, el bé en comptes del mal.

La resposta des del punt de vista d'un cristià a una gran pregunta: **el sentit de la vida** (i de vegades perdem la vida buscant el seu sentit), la vull expressar en unes paraules de Jesús que sorprenen per la seva duresa, però que són el cor del seu ministeri i la seva ensenyança. Us ho ben asseguro: *si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la pròpia vida, la perden, i els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna (Joan 12:24-25).*

Es tracta ni més ni menys que donar la vida per guanyar la vida.

1 Ponència "L'ideal de la Pluralitat Religiosa en un Estat Laic". VI Congrés de Cristianisme Segle XXI.

Resum de l'aportació de Josep Maria Gasch:

La meua intervenció tindrà dos eixos. El primer sobre l'experiència personal i un segon sobre les reflexions i actuacions de l'associació "Cristianisme al segle XXI" sobre la laïcitat.

En Joël Cortès ha parlat de la seva experiència, de protestant, dins del nacionalcatolicisme. Jo, dins d'aquests context, voldria posar de manifest uns trets que com a mínim van permetre el respecte i la tolerància, malgrat la trampa que aquestes actituds comporten, com ha dit en Joël.

Soc fill de Rubí, població amb gran i magnífica tradició protestant. Quan d'infant anava pels carrers en la diada del DOMUND (festa de l'església catòlica per captar donacions pels "infidels") una persona em va aturar i em va dir: "jo no dono als catòlics, perquè soc protestant". Descoberta sorpresa. No tothom al meu poble, a Catalunya, era catòlic.

Soc fill d'una família oberta. També al meu poble (avui ciutat) hi vivien gitanos, i els pares els reconeixien.

Educació oberta a l'escola (llevat la llengua castellana), lectura de Camus, Sartre, marxistes, ... Treball a l'escoltisme català, amb l'existència de l'Associació Catalana d'Escoltisme, on s'hi integraven les corrents catòlica, confessional no catòlica i la que anomenàvem neutre, és a dir que no tenia com objectiu la formació religiosa de cap mena.

Activitat clandestina en el FOC, on hi convíviem persones amb cosmovisions religioses i atees.

Treball en un despatx on a part de companys no practicants teníem un pastor protestant.

La tolerància i el respecte dels inicis es converteixen en convivència i solidaritat amb totes les persones que lluiten per un altre món millor.

No és estrany que amb aquestes condicions i vivències, sigui normal acceptar la pluralitat religiosa i la necessitat de cercar el punt de trobada amb tots els homes lluitadors, creients o no creients.

I també trobo natural que si havia de seguir treballant dins d'una institució religiosa, optés per "Cristianisme al segle XXI", associació que destacava com un dels fets positius en el món modern la laïcitat (butlletí del 2003/04) tot manifestant que "no tenim cap dificultat en reconèixer fins i tot el paper positiu (perquè és purificador) de l'anticlericalisme laic en relació amb l'Església catòlica".

I en aquesta línia calen destacar les següents intervencions i actuacions:

El març del 2004 en motiu d'una taula rodona sobre laïcitat al centre interreligiós de Barcelona, les 14 entitats cristianes que integren l'Associació demanen que l'església catòlica renunciï als seus privilegis.

I durant el curs 2004/05 es posiciona en favor d'una disciplina sobre cultura religiosa a l'escola substituint l'assignatura de religió, postura que es dona a conèixer a les formacions polítiques amb representació al Parlament català, i d'aquestes visites es constata que l'obstacle per la substitució desitjada era l'acord entre la Santa Seu i l'Estat espanyol sobre ensenyament, pactat el 1977 conjuntament amb altres acords.

I per intentar anular l'obstacle l'Associació encarrega un estudi sobre la constitucionalitat dels acords esmentats, estudi del que es conclou per una banda la inconstitucionalitat dels acords i es suggereix per l'altra la denúncia per l'Estat, a iniciativa del Govern o per iniciativa de les cambres legislatives, de dits acords. Denúncia que cap formació política s'atreveix a realitzar. Estudi editat el 2008.

I el febrer de 2008 amb un grup d'entitats que van aplegar-se a l'església dels jesuïtes de Casp es va aprovar un manifest en el que es demanava un acord català sobre laïcitat amb l'objectiu de definir clarament la independència entre els àmbits polític, social i religiós.

I finalment i durant l'any passat (2009), l'Associació ha signat conjuntament amb la xarxa estatal "Redes" un manifest sobre la laïcitat i ha organitzat el VI congrés sobre el tema la llibertat religiosa en un estat laic, congrés que en la darrera conclusió tornava a demanar la derogació dels pactes concordataris.

FÒRUM CATALÀ DE TEOLOGIA I ALLIBERAMENT

Cristianisme al segle XXI ha participat en aquest fòrum, que es va celebrar els dies 23 i 24 de gener d'enguany, expressió catalana dels Fòrums Mundials de Teologia i Alliberament, amb l'aportació de tres tallers.

Fou un èxit de participació: 451 inscrits, molts joves, obertura a les confessions religioses (totes), clima, pregària, etc. Caldrà veure com se'n garanteix la continuïtat i com se'n ajusten les aportacions a altres col·lectius del mateix signe ja en funcionament.

Els tallers:

[Josep M. Gasch, amb Joan Comes: "Economia solidària de les finances ètiques":](#)

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA
TEL. 634 846 987
cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

El primer presentador va plantejar la dificultat de parlar de Banca ètica, en especial pels següents interrogants:

Què és ètica? Pot ser ètica la Banca?

És necessària la Banca ètica?

Tenint en compte l'existència del consum solidari, del comerç just de la producció ecològica i sostenible la pota de les finances ètiques resulta imprescindible, encara que suposi contemplar la desigualtat. (no tothom pot estalviar i per tant pot decidir si inverteix en una banca o en una altra. Tot seguit es van explicar les diferències entre productes ètics i Banca. Així els fons d'inversió o fons socials de caixes no són Banca ètica; poden ser un rentat, ja que per exemple, els sous d'alguns dels seus dirigents es dubta que puguin ser considerats ètics.

També es van explicitar les diferències entre microcrèdits i finances ètiques. Les finances són una realitat molt més ample que els microcrèdits. I cal, a més a més, tenir en compte que com s'exposarà a continuació hi ha entitats (Acció solidària contra l'atur) que operen amb aportacions gratuïtes, és a dir que no cerquen – les aportacions – benefici o rendibilitat.

Per acabar es van dibuixar els pilars de la banca ètica: transformació social, participació de la ciutadania, treball en xarxa i inexistència d'ànim de lucre.

I resumint: autogovern o democràcia interna i destinació de diners. Destinació dels préstecs vers iniciatives que s'inscriuen dins de l'economia solidària, activitats de producció, distribució, consum i finançament de serveis que tinguin com a característiques la gestió democràtica, el compromís amb la comunitat i cobrir necessitats humanes.

Tot seguit **el segon presentador**, President de la Fundació “Acció solidària contra l'atur” prèviament a explicar el projecte Fiare de Banca ètica, va informar de l'activitat de la Fundació, ja que un dels seus eixos és l'atorgament de crèdits per l'autoocupació.

I en relació a Fiare comenta el naixement del projecte al país basc però avui amb realitats a diversos territoris de l'Estat (Madrid, Castella Lleó, Andalusia, València i molt aviat Galícia i Canàries). Ací a Espanya es treballa com agents de la Banca Popolare Ètica de Padua (Itàlia) i està en marxa la iniciativa de constituir cap el 2011 una cooperativa de crèdit europea amb intervenció d'entitats d'Itàlia, França i Espanya. Avui l'activitat a l'Estat, i per tant a Barcelona, es concreta en la constitució de dipòsits i la concessió de préstecs, com qualsevol banc, i per altra banda en la formació de capital social.

Qualsevol persona física o jurídica pot esdevenir sòcia de l'Associació projecte Fiare a Catalunya amb una aportació mínima de 300 ó 600€respectivament.

El diàleg entre els assistents (uns 40) va ser força viu. Es va aclarir que avui Fiare no pot domiciliar els sous o pensions ni pot oferir targetes de crèdit o domiciliacions de rebuts. Que Fiare té més estabilitat que altres entitats bancàries, ja que no està sotmesa als moviments de la borsa i que es diferencia d'aquestes altres entitats (banca convencional) per la seva democràcia interna, i que es poden donar crèdits a iniciatives culturals. La concessió de crèdits exigeix l'aprovació d'una comissió ètica, a més de la comissió financera.

A petició d'alguns assistents es va confeccionar una llista de persones interessades en rebre més informació de Fiare.

[Joan Botam, amb el Grup de la Pau : “Ètica i societat”:](#)

La nostra aportació, com a grup d'ètica i societat, ens ha permès de reflexionar amb més detenció sobre la metodologia del Fòrum, la seva nota més específica. Hem opinat que els tallers són una bona eina per tal que la gent parli, tot i que aquesta obertura deixi a vegades gust de caos. Seguint la rutina establerta, amb la constatació que necessitem recollir tot el que hi ha a les bases, amb tot ens deixem seduir per les exposicions magistrals. Ho hem pensat a propòsit de l'avaluació que alguns han fet dels diversos tallers: amb bona nota els que comptaven amb una persona com a convocant, brillant en les seves exposicions, i qualificat de fluix el que, com el nostre, rere la introducció breu que s'havia de fer, entrà a debatre la pregunta “creieu que hem de lluitar per

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

eliminar tota mena de sofriment humà imposat, si o no?" L'interrogant donà molt de joc. A la pràctica tothom hi posà cullerada, tant els catastrofistes com els optimistes, gent del món de la sanitat i de l'escola. En total uns 40-45 assistents, amb intervencions en cadena, alguna d'elles, per cert, no exempta de passió. Aleshores, què? No s'ha d'aprofundir el tema "tallers"? A parer nostre, els tallers no haurien de ser ni seminaris, massa professionals, ni tertúlies, de gent que va a passar-s'ho bé. El taller, amb tot, hauria de comptar amb dues parts: 1) una d'obertura a les intervencions, que tothom digui el que li passi pel cap amb un moderador que modera; i 2) una altra de recapitulació, de síntesi i visió prospectiva. No convé deixar la gent en els núvols de les confusions, ben entès, que no sempre serà possible d'integrar a satisfacció totes les maneres de veure. Més endavant, sobre la base dels resums que haurien de fer els secretaris, l'alta direcció del Fòrum hauria de veure quin partit se'n treu de tot plegat per fer junts més passos endavant. I aquí és on el Fòrum podria ser la contrabalança dels congressos Cristianisme al segle XXI.

[Jaume Botey amb Víctor Hernández: La contestació profètica dins les esglésies:](#)

Trencar la norma i la llibertat individual i col.lectiva.

CONTESTACIÓ PROFÈTICA. Trencar la norma i la llibertat individual i col.lectiva.

Dilema històric entre la fidelitat a la consciència i la fidelitat a la norma.

Portem el segell de l'infinit, del més enllà, del Regne i del sentit de la llibertat. Tensió institució i profetisme.

La necessitat de la recerca de la utopia.. Diferents formes de subversió o de *anomia*

Es dona en totes les ideologies que, encara que es presentin com a profanes, comporten un compromís total i l'entrega a una causa que es viu com a causa absoluta. El sistema reacciona condemnant.

Tendència a l'esclerosi de tota institució de valors. Necessitat i risc del retorn a la tradició fundant.

Sistema de valors en el que viu l'heretge, de la "ideologia", de la política, de la fe ...

¿És l'heretgia un concepte subjectiu contínuament reelaborat per part de qui té el poder? El poder no declara heretges als que ho són, sinó als que pot o vol. I utilitza o amenaça amb la condemna no solament als que són heretges sinó als que presumiblement poden posar en qüestió els seus interessos.

Dimensions psicològiques i sociològiques de les contestacions al sistema o de les heretgies.

Heretgia - ortodòxia? En les idees o en l'actuació?

Heretgies com a renovació progressista i heretgies com a retorn al passat.

L'heretge és "antiaparell"... demana una política o religió "autogestionada", sense mediacions

Criteris? La recerca de la tradició fundant...partidaris de la pobresa voluntària, de la democràcia directa...

Trencar la comunitat? Qui la trenca? El problema del poder. Comunitat de dret i comunitat de vida.

Sistema de valors establerts i reconeguts per tots que donen seguretat i sentit d'unitat

Ruptura en la continuïtat de les pràctiques i pràctiques noves que no s'expliquen per la tradició

Irrupció del desordre. L'immediatisme i el llarg termini.

Temptativa de reacció del grup per aïllar o per defensar-se de la subversió

Cossos doctrinals tancats ----- obertura i pluralisme

La radicalitat en les formes ---- la radicalitat en el fons

Convenciment, apassionament, fidelitat, llibertat, pobresa, moviments de masses, admiració i temor, pertinàcia, risc de la pròpia vida...

Però, alhora, el perill del clan, de la falsa seguretat compartida, l'endogàmia..

A la Rep. de Plató l'innovador serà desterrat: s'expulsarà de la comunitat a qui trenqui o afegeixi una corda a la lira.

Mite d'Antígona. La pietat li costa la mort. Creont garant de l'ordre i la repressió

Espartaco. -71. Pompeius i la repressió.

Sòcrates condemnat, perquè ensenya la desobediència als déus.

El profetes, els insubmissos de l'AT i el NT com a heterodòxia del sistema.

Jesús, heterodox polític i religiós.

Primers cristians: un sol cor i una sola ànima. conflicte entre Pau i Pere. Obertura o sinagoga

Església i poder: 313, 380...

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

Primers concilis i el paper del poder polític de l'Emperador. És l'Emperador que convoca, qui castiga, qui defineix...

Edat mitjana: el valor de la pobresa davant el Sacre Imperi, les investidures, el cisma, la corrupció... canonitzats (Angela de Foligno, Chiara de Montefalco...) o

condemnat (Joaquim de Fiore, Ubertino da Casale, Valdo...) Càtars.

St. Francesc (1182 - 1208 - 1219 - 1226) --- prohibició de l'ordre. Miquel de Cesena..

L'Escolàstica. St. Tomàs, condemnat per la Univ. de París, després rehabilitat.

El valor de la consciència: Joana d'Arc (gener 1412 - juliol 1428 - desembre 1430 - 30 de maig 1431)

L'Europa de la Reforma: revolta i els prínceps (Luter) o revolta social (Müntzer) ?

El valor dels altres: Bartolomé de las Casas (1474 - 1520 - 1544 - 1547 -1566) - Winstanley

Marx i els marxismes, socialismes utòpics i moviments llibertaris.

La Revolució Francesa i la Comuna de París de 1871. Thiers i la repressió

Marx i els marxismes... Socialismes utòpics i moviments llibertaris. L'heretge Trotsky..... Maig del 68.

En tots els processos "inquisitorials" hi ha una curiosa coincidència d'actituds per part de l'acusat i de l'acusador... Quan no es troba la causa d'heretgia es busquen causes en aspectes col·laterals: sexualitat...

El poder -polític o eclesial- sospitarà sempre de qualsevol moviment associatiu espontani o inorgànic

Implantació progressiva de la lògica del poder: no acceptació de la modernitat i de la pèrdua de rol.

Causas - posicions polítiques - centralització - limitacions de l'època - la por a la novetat

- negació de la paraula abans que es deixi escoltar

- les circumstancials situacions difícils de l'autoritat: replegament

Conseqüències - divorci entre estructura i base, entre doctrina i acció, entre el que es diu i el que es fa...

- coacció en el pensament i en les institucions docents, aferrar-se al poder

Sorgeixen, de facto, dues polítiques, dues visions del món

III CONGRÉS CATALANISTA

El dia 23 de novembre es va celebrar al Parlament de Catalunya un acte solemne presidit pel seu president Sr. Benach i amb la presència dels expresidents Rigol i Pujol, per presentar les conclusions del III Congrés Catalanista.

Cristianisme al segle XXI hi va participar activament dins l'àmbit de **Societat i Valors** amb el tema "Les tradicions religioses a Catalunya".

Tot seguit us oferim algunes de les [conclusions](#) i propostes del nostre àmbit, després de l'acte celebrat a Manresa el dia 23 de maig de 2009:

L'estat laic ha de protegir totes i cada una de les religions presents en el territori, establint un marc de convivència de manera que sigui lliure la seva adscripció i la seva pràctica, i ha de considerar les religions com una gran riquesa i un patrimoni espiritual de gran vàlua, ja que es configura en el més íntim de cada persona i es constitueix com un dret individual inalienable.

La societat civil s'ha d'ocupar de garantir l'exercici de la llibertat, mentre que les religions han d'oferir les seves propostes específiques que responguin a les necessitats dels individus.

Una societat democràtica ha de reconèixer i valorar la diversitat religiosa si vol aspirar a la cohesió social i defugir els riscos de la guettització. Catalunya té una oportunitat única de construir i difondre un nou model de convivència basat en el respecte a la diversitat religiosa.

El projecte de construcció nacional de Catalunya no pot deixar de banda a cap sector de la societat. Es pot fer veure que això no és així, que no hi ha cap problema, però amb això l'única cosa que aconseguirem serà una la solució cada vegada més difícil.

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

Cal una laïcitat ben entesa, -diuen els protestants-, que assegurí la plena igualtat, perquè encara hi ha privilegis i drets que deixen de banda les minories.

Només els fonamentalistes o els que volen mantenir determinats privilegis del passat tenen por de la laïcitat.

Insistir en què laïcitat no es ateisme, ni negació de l'existència de Déu, ni agnosticisme, ni esperit de persecució al fet religiós, -com interpreten alguns que encara somnien amb vells espais de poder i privilegis -. No es bel·ligerància, hostilitat, ni exclusió de les opcions religioses; al contrari, es la garantia, que no hi haurà privilegis, però que tampoc hi haurà exclusions.

Es proposa la signatura d'un pacte nacional per la laïcitat on es contempli el fet religiós com una aportació positiva a la construcció de societats més justes i humanes i faciliti la participació de les tradicions religioses, i dels corrents espirituals i filosòfics.

L'Islam té tants corrents interns com pot tenir el catolicisme i a més no té una estructura jeràrquica. Cal que ens apropem a aquests corrents encara que estiguin en paradigmes conceptuals diferents ja que no es pot parlar de diàleg amb l'islam sinó amb representants de corrents diversos. Cal superar les desigualtats de tracte, en l'ensenyament religiós a les escoles públiques, en l'assistència religiosa als hospitals, presons, etc. així com en el finançament d'activitats.

Es diu que les festes són un bon moment per a establir coneixences i fer amistats. Una informació al respecte presentada de manera que cridi l'atenció acompanyada pel consell de les persones dirigents de parròquies, sinagogues i oratoris, ajudaria a trobades en els diferents centres de culte en un ambient festiu i distès.

Dimensió espiritual. Es recomana la creació d'una institució, que s'entén que hauria d'estar acollida, p.e. dins de l'Institut d'Estudis Catalans, que vetllés per impulsar projectes de retrobament de la persona amb la seva dimensió espiritual i col·lectiva, i la promoció d'intercanvis entre els diversos corrents espirituals, religiosos o filosòfics.

Denunciar els acords entre l'Estat espanyol i la Santa Seu, - que afecten Catalunya mentre que no hi pot intervenir,- que perpetuen uns privilegis per l'Església catòlica incompatibles amb el marc de laïcitat que reclamem. Aquest va ser un clam repetit en diferents grups. Exigir a les forces polítiques democràtiques de casa nostra que pressionin a l'Estat per acabar amb l'actual règim concordatari.

En la nostra cultura democràtica no té cap sentit una religió oficial ni un Estat Confessional. I en aquest sentit no s'entén com és possible que no es revisin els acords amb la Santa Seu i que en el segle XXI, aquests continuïn imposant certs criteris, quan la realitat ha canviat tant.

El diàleg interreligiós ens ha ajudat a superar els límits tancats en què sovint es trobaven les religions quan no dialogaven. Quan ens hem conegut i ens hem reconegut mútuament, hem descobert que Déu no és l'únic nom del misteri i que altres li donen diferents noms. I tots són vàlids.

El diàleg interreligiós es fonamenta en la pròpia fe i busca el creixement més profund d'ella quan s'enriqueix amb l'experiència i la riquesa de la fe dels altres.

Gràcies a la realitat de globalització que vivim, ens hem adonat que no hem d'anar als altres perquè es converteixin, sinó per aprendre, i junts, Viure.

La jornada sobre les confessions religioses va estar organitzada per l'associació "Cristianisme al segle XXI". La va presidir i moderar, Rosa Maria Tarrida, presidenta de l'entitat.

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

REDES CRISTIANAS

En relació a “Redes Cristianas” associació d'àmbit estatal de la que en som membres i en la que hi estem representats per en Jaume Botey:

1. Us transcrivim el manifest final de la seva segona Assemblea que va tenir lloc el passat mes d'octubre:

“ES UN MOMENTO OPORTUNO”

Bilbao, 11 de octubre de 2009

Los grupos que formamos parte de Redes Cristianas, procedentes de todo el estado español, nos hemos encontrado en Bilbao para celebrar nuestra II Asamblea. Encuentro que nos ha permitido saber quiénes somos, conocernos más y poner en común nuestras esperanzas y dificultades. Nos unen valores, sentido de la trascendencia, compromiso y trabajo en ámbitos similares. Una vez más hemos comprobado que las razones que nos impulsan a vivir estos valores en nuestros grupos nos impulsan también a compartirlos con otros grupos. Por eso creemos que es un momento oportuno para comunicar esta Buena Noticia a otros colectivos y comunidades, más allá de nosotros mismos. Porque sabemos que somos muchos más de los que creemos. Y muchos más que los que hoy nos encontramos en Redes.

Es un momento oportuno para las personas, comunidades, movimientos de base. Las instituciones, todas, sufren desde hace tiempo un imparable proceso de erosión en su credibilidad. También nosotros lo sentimos así. No esperamos demasiado de ellas. En cambio ante la soledad o la sensación de vivir en el desierto o en la frontera, y ante los retos del mundo actual, consideramos que es oportuno acompañarnos, crear espacios en los que, por pocos que seamos en cada grupo, podamos explicarnos y nos sintamos formando parte de una comunidad más grande.

Ante la rápida y progresiva secularización de nuestro entorno, es un momento oportuno para impulsar espacios en los que podamos reconocernos como creyentes. Vivimos como un hecho positivo estar en un mundo ya definitivamente laico, que define por sí mismo los criterios éticos, políticos o morales acerca de los grandes interrogantes sobre la vida, el comportamiento humano, la justicia o la paz; que defiende la libertad de conciencia como un bien para todos; que en sus actuaciones no permite ya más injerencias que las que proceden de la razón; en el que no son ya posibles más privilegios a las confesiones religiosas; un mundo en el que las expresiones públicas de la experiencia religiosa personal van quedando progresivamente difuminadas. Por eso, en medio de este saludable anonimato, es necesario promover encuentros para reconocernos y también para establecer un diálogo serio con las otras espiritualidades laicas que surgen desde la ciudad secular.

Ante la difícil situación por la que hoy atraviesa el mundo: crisis económica, paro, deslocalización de empresas, es un momento oportuno para plantear alternativas de justicia y abrir nuevos caminos de solidaridad. La liberación, que está en el núcleo de todas las religiones, es también liberación de las dificultades materiales. Compartimos el criterio del último Foro Social Mundial que proclamaba que esta crisis no deben pagarla los pobres. Vivimos en un mundo gravemente enfermo y herido. Ante tanto sufrimiento es necesario encontrarse para, desde las distintas sensibilidades, establecer puentes entre nosotros y con otros actores sociales con los que compartimos criterios y compromisos.

Es un momento oportuno por el fenómeno creciente de la inmigración. Consideramos la inmigración como una oportunidad y un reto, no como un problema. Se trata de una riqueza, del todo inédita en la historia, que de manera generalizada diferentes sensibilidades ante la trascendencia o diferentes maneras de entender y relacionarse con Dios puedan convivir en un mismo territorio. El diálogo interreligioso no se hará ya desde las jerarquías de las iglesias o en congresos de expertos, sino desde la calle, en el colegio, en la escalera, en el supermercado. En nuestros ambientes haremos lo posible para fomentarlo con naturalidad desde las mismas bases.

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

En los últimos tiempos hemos empezado a ser conscientes de los nuevos problemas que amenazan a la humanidad: agotamiento de recursos naturales, malversación de la madre naturaleza, la insostenibilidad de nuestro modelo de crecimiento, la opresión que de ello se deriva para los países productores de materias primas, el recurso a la violencia y a la guerra para obtener estos recursos, etc. Estamos al final de una larga ilusión fundada sobre la posibilidad de un crecimiento indefinido que a la vez es necesariamente injusto. Ante esto vemos que es momento oportuno para plantear la necesidad del decrecimiento como única alternativa para salvar el planeta y la vida de las generaciones futuras, y a decidirnos por fin por una mayor austeridad en nuestros hábitos de consumo.

Día a día aparecen en los medios de comunicación vergonzosos actos de violencia de género, desde la violencia doméstica hasta el tráfico de personas para la prostitución. Se trata de un cáncer que corrompe las relaciones humanas en su sentido más noble. Es un momento oportuno para reflexionar sobre la dignidad de toda persona como una maravillosa obra de Dios, sin distinciones de género, condición social o inclinación sexual y, si fuera el caso, denunciar a los agresores y proteger a las víctimas.

Es un momento oportuno para el debate sobre educación y la formación de las conciencias. La agitación que en este momento sufre el sistema educativo en su totalidad, desde la Educación Primaria hasta la Universidad y desde los contenidos hasta la educación en valores, es el reflejo de la importancia que las diferentes fuerzas sociales dan a la educación. Se afirma que estamos en un verdadero cambio de civilización. Ante cambios tan profundos en el sistema productivo, modelo cultural y en las relaciones personales, no queremos que el sistema educativo sea simple reproductor de la actual estructura social, al contrario, debe ser el medio fundamental que facilite el alumbramiento de una sociedad más respetuosa, más igualitaria y más libre.

Es sobre todo un momento oportuno para plantear una necesaria regeneración moral. La crisis actual tiene muchas facetas, pero probablemente su punto de partida es su vertiente ética y cultural. Contra la idea de que no hay alternativa, hay que desarrollar el imaginario social e impulsar las alternativas desde la base. Contra la incoherencia entre lo que decimos y lo que hacemos –tan frecuentemente motivo de escándalo- hay que fomentar los hábitos de la fidelidad y de la congruencia. Contra la obscenidad de la situación actual de violencia e injusticia en el mundo hay que buscar una nueva fundamentación ética de la sociedad. Todo ello significa una enorme exigencia y esfuerzo, pero sin estos componentes es imposible superar la crisis a favor de la liberación de las mayorías e incluso de nosotros mismos. Aquellos que creemos en el sentido trascendente de la persona tenemos mucho que aportar porque históricamente los valores de las religiones, se expresan a través de propuestas y comportamientos de la ética.

Al finalizar esta II Asamblea Redes Cristianas queremos proclamar una vez más que Jesús de Nazaret, su persona y su vida, sigue siendo nuestro primer referente, el principal motor también de nuestras personas y de nuestras vidas. Igual que Él en su momento, hoy nosotros en este momento de crisis queremos estar cercanos a las víctimas, no sólo en teoría o en vagos deseos sino con hechos concretos.

Es un momento especial, un momento oportuno, don de la vida, soplo del espíritu, un regalo que no podemos dejar pasar.

2. Que “CRISTIANISME AL SEGLE XXI” amb data 13 d'abril proppassat, s'ha adherit al text elaborat per aquella Associació que copiem tot seguit:

POSTURA DE REDES CRISTIANAS ANTE LA PEDERASTIA

Madrid, 23 de marzo de 2010

La Coordinadora de Redes Cristianas, ante la postura oficial de la Iglesia católica sobre la pederastia, declara cuanto sigue:

1º Aunque no sea la pederastia un fenómeno típico ni exclusivo de la Iglesia católica, reconocemos que le está haciendo mucho daño porque afecta directamente a su esencia y credibilidad. Entendemos todo esto como posible consecuencia –entre otras causas- del ambiente hermético y cerrado en el que ha querido formar a sus servidores más directos y de la omnímoda imposición de un celibato no elegido ni necesario para el servicio sacramental. No obstante, debemos evitar convertir en sospechosos de pederastia a todos los sacerdotes por el mero hecho de serlo. Sería una enorme injusticia para con la inmensa mayoría que creemos inocente.

2º La postura oficial que, a través de Benedicto XVI, ha manifestado la Iglesia tanto en la Carta a los Irlandeses como en sus alocuciones personales, nos parece irresponsable e insuficiente: primero porque se ha tratado de ocultar el problema como si no existiera, y luego, cuando ya se ha hecho universalmente público, porque la Iglesia oficial no se ha sabido poner decididamente del lado de las víctimas. Es evidente que debemos odiar el pecado y practicar la misericordia con el pecador; pero antes, y sobre todo, está la misericordia y la dignidad que debemos a las víctimas. Y, en este sentido, nos parece que no basta con una simple y hasta dramática petición de perdón; es necesario algo más: restaurar la dignidad de las víctimas. La Iglesia debe colaborar con la justicia civil; no puede encubrir abusos sexuales sobre menores, tipificados como delito grave en el código penal.

3º Vemos en esta postura oficial de la Iglesia un paralelismo elocuente con el comportamiento timorato y farisaico de esas sociedades que son capaces de levantar la voz ante los crímenes de fuera y no tienen valor y coraje para reconocer los que tienen en propia casa. (No es necesario acudir a la traducción práctica que estamos haciendo entre nosotros de la Memoria Histórica). Siempre será, por el contrario, un signo de dignidad y nobleza el reconocimiento de la propia fragilidad, la autocrítica. Y creemos que hasta aquí no ha llegado la postura oficial de la Iglesia católica. Lo sentimos porque está siendo otra ocasión perdida.

US RECOMANEM VISITEU LA NOSTRA PÀGINA

WEB: www.cristianismexxi.cat

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>